

paagjældende Selskab, der, for at fremme andre Anlæg, om hvilke større Enighed er tilstede, vil blive nødsaget til at stille større Fordringer til Pengemarkedet, i sig selv saa betydelige, at der er al Dpfordring til at være lidt varsom, og det forekommer mig derfor, at de Lanter, der ere nedlagte i Lovforslaget, og som vistnok kunne være gode og sunde Fremtidstanker, naar de faae Lov til at modnes paa den rette Maade og søge deres Indførelse i Livet under Sagtagelse af de praktiske Forhold, at, siger jeg, slige Fremtidstanker ville komme frem i en umoden og uheldig Skikkelse, hvis vi pressede dem saaledes frem, som den ærede Minister har forudsat i sine Motiver og ogsaa for kort Tid siden i sin Tale.

Judenrigsministeren (Lobjensen): Jeg vil efter det Foredrag, som det ærede Medlem nu har holdt, strax replicere, da det muligen vilde kunde forforte Debatten paa et senere Stadium. Jeg erkjender, at hvis det Forslag, der nu forelægges fra Regjeringens Side, gik ud paa alle de Foranstaltninger, som det ærede Medlem stillede i Udsigt, vilde det være overmaade rigtigt at betænke sig ikke en eller to Gange men tre Gange derpaa. For at benytte den Linie, som jeg har tilladt mig at foreslaa her, vilde det selvfølgelig have været meget uanseligt, om Banen til Worhingborg havde været lagt ad en anden Linie end den nuværende; men det hjælper ikke meget at græde over spildt Nøje, og vi have jo engang denne Linie. Vi have dengang efter bedste Overveielse uden at tænke paa den her foreslaaede Forbindelse ordnet Sagen paa denne Maade, og det at man er nødsaget til at benytte denne Omvei, er ikke Noget, der vil gjøre denne Linie umulig i Sammenligning med andre Linier. Naar derefter det ærede Medlem viste hen til Fremtidstanker, saa mener jeg, at dette kunde finde naturlig Anvendelse paa, hvad han stillede i Udsigt med Hensyn til en ny Linie paa Sjælland for eventualiter, naar den Bane, hvorom der her er Tale, har arbejdet sig op til at blive noget meget stort, at tage under Overveielse, om man ikke burde forferte Veien ved at føre en Bane f. Ex. lige fra Kjøbenhavn til Rjåge eller fra Ringsted til Næstved, eller hvorhen man nu vil. Naar en Linie først har obtineret en vis almindelig Brug, er blevet befaret i meget stort Omfang, kommer det Spørgsmaal frem, om man for dens Skyld skal stikke Gjenveie; men foreløbig maa man selvfølgelig blive ved Jorden og holde sig til de Veie, vi engang efter moden Overveielse have anset for de rigtigste her paa Sjælland, og som vel give nogen Omvei, men overfor denne Linie paa ingen Maade en Omvei af saa overordentlig Størrelse, at det kan siges at være til Hindrer for Linien. Set fra et kjøbenhavnsk Standpunkt — og jeg skal nærmere betegne, hvorfor jeg siger: et kjøbenhavnsk Standpunkt, thi det fører mig selvfølgelig ikke alene til

Kjøbenhavn, men videre til Forbindelsen med Sverrig, — vil det, der kan vindes ved at anlægge en Bane direkte mellem Kjøbenhavn og Rjåge, istedetfor at gaa over Roskilde ned til Rjåge, være høist et Par Mil. Dette er dog ikke en saa overordentlig Gevinst, at det, at man maa undvære den, kan trykke Udsigten til, at denne Bane skulde kunne arbejde sig op til at blive Hovedlinien for Kommunikationen fra Sverrig til Lydsland, eller medføre, at man af den Grund burde udsætte denne Sag. Naar dernæst det ærede Medlem udtalte, at man skulde være forsigtig ved Anlægget af den Slags nye Linier og navnlig skulde være forsigtig, inden man opgav de ældre Forbindelser, da er det jo en Selvfølge, at der ikke er Tale om, at man vil opgive den nuværende Forbindelse mellem Korsør og Kiel, før man har faaet den anden Forbindelse etableret. Det er aabenbart, at førend Postvæsenet, som nu besørger Kiel-Korsør-Trafikken, kunde se Forholdet ordnet saaledes, at det kunde forelægge sin Virksomhed til Gjesfer Havn og Warnemünde Havn, kan der ikke let blive Tale om, at det vil opgive den nuværende Forbindelse, som man jo overhovedet ved at etablere denne Bei paa ingen Maade opgiver sine gamle tilvante vestlige Forbindelser. Ivertimod vil man fremdeles ad Vestbanen gjennem Tyn og Sylland komme til Hamborg akkurat paa samme Tid som nu, og vel at mærke kan Posten nu føres til Hamburg ad denne Bei, saaledes at den i god Tid kan indlemmes i de videre gaaende vestlige Poster. Vel kommer man nogle Timer hurtigere til Hamburg med Dampstib, men da Jernbanetoget fra Kiel først afgaar nogle Timer op ad Formiddagen, er man dog i god Tid i Hamburg for at kunne indlemmes i de vestlige Forbindelser derfra. Vi ville altsaa ingenlunde ophæve vor vestlige Linie; tværtimod, Forslaget forleden gik netop ud paa at forbedre Linien over Storebælt saa meget, som vi se os i Stand til, og dette viser ogsaa hen til, at det ingenlunde er Hensigten at opgive vore vestlige Forbindelser, men derimod at gjøre dem saa gode som muligt, for at vi, hvad jeg anser for hvad ogsaa det ærede Thing har tilkjendegivet, at det anser for en vigtig Sag, paa en passende Maade kunne følge Strid med Jernbaneudviklingen i Sverrig. Jeg anser det for at være en Sag af overordentlig Vigtighed, at vi ikke sakte bagud, at man ikke gaar udenom os, saa at den Forbindelse, der nu findes Sted over Danmark, og som med den ganske urempeløse Udvikling af de svenske Jernbaneforhold maa blive større og større, kan bevares derved, at vi ere i Stand til at yde den saa gode Bilkaar, som vi overhovedet kunne. Regjeringen har jo i sin Tid forelagt Rigsdagen et Forslag om at anvende 1 Million Rd. paa en Jernbanebro over Limfjorden, og man fulgte Regjeringen, skjøndt vi kunde komme over den smalle Limfjord med Dampstibe, ligesom